

T.

T04177

R001J06

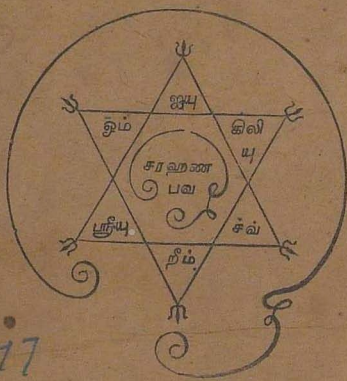
82

வேலுமயிலுந் துணை.

பொதிகை அகத்தியமுனிவர் அருளிச்செய்த

ஷடாக்ஷர அந்தாதி என்னும் ஆறெழுத்தந்தாதி

4177

மதராஸ், என். லி.

கோஸ்டன் அச்சியந்திர சாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இதன் (விலை) அரை 2

1914

மேனல் 28990

9 மிடி.

1873

வேலுமயிலுந்துணை.

41 77.

ஆறெழுத்தந்தாதி.

காப்பு - கணபதி துணை.

நேரிசை வெண்பா

கற்பயிருந்தன் கந்தமிருந்தவனப்
பொற்பகமிருக்கப்பொதிகைமுதி-நற்கரத்
தண்ணீரையாதரித்த வைந்துகரண்காப்பாமெம்
மெண்ணீரையாறெழுத்திற்கே.

முருகர்துதி கட்டளைக்கவித்துறை.

ஆறுமுகமுன்பிண்ணிருதோளுமுண்டங்கையினி
லேறியவேலுண்டு வெற்றியுயரமுண்டேவல்செய்ய
மீறியசிக்கத்துரை வீரவாகுண்டிலேளைக்கிங்க
உறியபோதுவருவான் குமரகுருபரனே.

நூல்.

பூரந்தமாறெழுத்தாலயமா மெனதங்கமெலாந்
பூரந்தமாத்ரிமுதற் பொருளாகிசத்தாங்கமுரீ
பூரந்தமுன்னுவதென்னுள தன்னுளதென்னுவதா
பூரந்தம்போக்கியெணைநீயதாக்கிய வென்குருவே.

1

பூராகுருவேகிருபையானந்த மோனமொழிந்சியனார்
பூராகுருவேபரையீராதுகோலஞ் சமைந்தநயைப்
பூராகுருவேவிந்துநாதம் பரம்பெரும்பேரொளிக்கு
பூராகுருவேமுருகோனாறெழுத்தென்னு முலங்களே.

2

பூரங்களேகிவஞ்சத்தி வித்தாயுன்னுமுன்பிறந்த
பூரங்களேபஞ்சகர்த்தாவுகின்வழித் தேறியொரு
கரலங்களேயொக்க வேகிக்கருப்புக்கடைபீனின்ற
கோலங்களே முருகோனாறெழுத்தின் குணக்குன்றமே.

3

குணக்குன்மமேயன்புள்ளநெருங்கு குழுமுமென
மணக்குன்றமேமுருகாவென்றன் கருத்தைமாற்றிடுங்கங்
கணக்குன்றமேயெங்கு மாறெழுத்தாயுருக்காட்டியபொற்
கணக்குன்றமோண்டபிண்டமொன்றாய் நின்றகுத்திரமே.

4

நிரமேமுருகவினனாறெழுத்தவின் சிந்தைபுற்றிப்
பாறமேயிதென் தள்ளுணர்ந்தோர்க்கு மன்பர்ப்பழவினைநிட்
டொமேசிதைபுற்றிப்பறுங் கூற்றமொழியிசில
வாறமேயெக்காலமுஞ் சாகாசிவசித்தர்மானிலத்தே.

5

நிலத்தேயிறப்பும்பிறப்பும்ருக்கன்ம நீங்குமிப்பூ
தலத்தேயிதக்கினுமே முருகாவென்றுனாறெழுத்தைப்
பிலத்தேயிடித்தவர்க்கப்பாரின் னுறந்தப்பெரொளிரச்
சலத்தேயிதப்பால்லாற் பிள்ளைவேறுந்தடைநிலையே.

6

தடையாதுபாசத்துருகாது மாயைச்சரமறுசி
துடையாதுகாயமுலையா துள்ளாவிடிலகிலிபிப்
படையாதயன்னைப் பவரீக்கினான்பரத்துறவா
ளடையாதெங்கெங்குஞ்சிவமாகக்காட்டுகின்ற னாறெழுத்தே.

7

ஆறெழுத்துண்மையறியார்கள்கன்ம மறுக்கவப்பால்
வேறெழுத்திலலைவெண்ணீரில்லை மாஸிவவேடயில்லை
தேறெழுத்தேதயன்னையுங்கருக்குழிச் சேரலுமபின்
மாறெழுத்தந்தகன்மென்புலத்தே பென்றும்வெளவுவரே.

8

வெளவுகின்றாட்கன்பிலாதே நாசத்தைவெளவும்வஞ்சர்க்
கெவ்வழியோசத்திறகேது வென்றவெழுத்தாதுளநின்
செவ்வரவவவவண் டவ்வவவக்காந்தன்னி லொன்றைக்
கெளவுவாக்கெளவுவர் சொற்பிறந்சாற்றிரங்காட்டுமதே.

9

கதிகாட்டுமோரெழுத்தோ ரெழுத்தேவச்சாகாயந்தரும்
நிதிகாட்டுமோரெழுத்தோ ரெழுத்தேயுண்ணிரப்பமுருண்
மதிகாட்டுமோரெழுத்தோ ரெழுத்தேஎன்னுள்வைத்தபொற்றாட்
டுதிகாட்டுமேருக நின்னாரெழுத்துள்ள குத்திரமே.

10

குத்திரம்முட்டற் சக்கிரமேருவைச்சுற்றியரை
மாத்திரையிற சந்திராசூரியர்போய்வரும் வாசிதனைக்
காத்திரலாயமட்டியோகத் திருந்துங்கருமவுன்ச்
சாத்திரங்கைவரு நின்னாரெழுத்துந்திரெஞ்சர்க்கே.

11

நெஞ்சேபொற்பிடநங் தேகஞ்சிவாலயநீன்பொறிக
ளஞ்சேயிவைபெறு மாதாஞ்சத்தியருனிலைவிட்
டுஞ்சாதுணர்வு முருகன்மறமெழுத்துன்னவர்க்கு
செஞ்சேவலன்றனக்குஞ் சரீரமுகுசித்துமொன்றே.

12

ஒன்றே முருகநின்னொழுத் தோசையுலகமெல்லா
நின்றேபலபொரு னீயென்றுநா னென்றுநீதிவெவ்வே
மன்றேசமையங் ளீரார மாயநின்றவாநந்தி
என்றேதெளிந்தவர்க் கேகன்மமாயயிருளமுமே.

13

இருளறுமெங்குமொளியாய் நிரம்புமிரவுபகன்
பருளறுமாயுளும்மர்த்திக்குங் கர்த்தன்மட்டற்றுயர்ந்த
பொருளறுகோணத்தினுள்ளேயுள்ள பொறியுளநின்
மருளருணைசலவேலையுன தெழுத்தாறுன்னவே.

14

உன்னரிதாமுருகோன மெழுத்தினையுச்சரித்தார்க்
கென்னதாம்பொருதளன் நிலையேயிறப்பும்
பின்னரிதாமிவை யேதன்றிப்பேசிற்பிரமனிடத்
தன்னதிகாரமுந் தப்பியப்பானின்றதானவனே.

15

தானவனாகிவிநாயகனான் முகன்சங்குசக்கரா
வானவன்ருத்ரன்மயேஸ் வரனீசன்வடிவிலையே
யானவனாறுமுமத்தன் பரசமயத்தன்முரு
கோனவனின்றெழுத்தாரே பொருளெனக்கொண்டவனே.

16

கொண்டனைகையிற் பொறைவேறன்பின்புறு கொக்கிரண்டாய்க்
கண்டனைமஞ்ஞையுஞ் சேமலுமாய்வரக்காரணத்திற்
பண்டனையாதிபகவனிப் போதவன்பாலன்ன
விண்டனையாரெழுத்தாய்முத மாறுடனேமேவியதே.

17

மேவியவாதிசிவாய் சதாசிவவேலைதனி
லாவியநம்பெருமா முருகாவென்றுன்னுமெழுந்தே
தாவியவுள்ளமதாக வெண்ணீர்நைத்தரித்துனையே
கூடியபேர்கண்முன்னஞ்சலென்றே வத்துகூடுவையே.

18

கடுதையன்பருள்ளாலயமா மெனக்கூடியிருந்
தாடுவைநீயிறுகோன மெழுத்தினையொருவா
நாடுவைநீயவர்கன்மத் தொடைத்துநாகரித்துப்
பொடுவைநீயென்று கண்டோரடைவார்வற்புத்தியிதே.

19

புத்தியுந்முருகோனெழுத்தின்பொருசிறியச்
சுத்தியுந்சிவமாயெங்கு மாயவின்றசர்வமுகச்
சித்தியுநீயன்பர் பார்க்கின்றஞ்ஞனத்தெளிவுதரு
முத்தியுநீயன்றிவேறில்லை வேதமுடிந்திடமே. 20

முடிந்திடப்பேச்சற்ற போனமெஞ்ஞானமுதல்வரிண்ணப்
படிந்திடமேபகிபாசம்பளவிருட்பற்றற்றதம்
விடிந்திடந்தானென்னுநானென்னுமாயபுழவிட்டெவையுங்
கடிந்திடத்தப்பறத்தப்பறத்த தானந்தன்காணுமதே. 21

காணுமென்பான்முருகோனெழுத்தின்னியையுண்டே
பூணுமென்பாலைப்புல்லு பொன்றாய்ச்சரம்பூரித் துள்ளாய்த்
தோணுபென் றாவிற்றையையுடசைவற்றசோதியொத்தா
லாணுமென்பார்பெண்ணுமென்பாரின்பாலன்றிவது. 22

அறுவதுவேதநின் றெழுத்தைந்தெழுத்தாலகிலே
பிறிவதுமவ்வெழுத்தண்ட பிண்டத்திற்றெருஞ்சித்திவாய்ச்
செறிவதுமப்பதநின்றோ ரொழுத்திகாந்தமுட்டி
மறிவதுகண்டுதன்னுள்ளே தெளித்தமவுனங்களை 23

ஏநானவாறெழுத்துள்ளோந் தெழுத்தென்றெடுத்ததெல்லாஞ்
ஞதாகநானென்றருப்பண்ணும் வார்த்தையைத்துக்குத்தற்கோ
ராதாரமாகியகமும் புரமுமருவுருவா
மோதாவுணர்விமுயிநுமதாய் நின்றதோரெழுத்தே. 24

ஓரெழுத்தாநிறிராமசமைவரு முன்னிரியப்
பேரெழுத்தவ்வெழுத்தே யம்மைதேவிபிறங்கவன்பா
லாறெழுத்துஞ்சடைவானவர் மாமவனோவம்மைச்
சீரெழுத்தாறுமோர்வேலாயெடுத்தகிருவுருவே. 25

திருவுருவாகியசெவ்வேண் முருகனுஞ்சிங்ஙதையுள்ளே
யருவுருவாஸ்தின்றுவா றெழுத்தாயுண்ணையாண்பெண்ணிதென்
றெருவுருவாய்கொள்ளப் போகாதவாவருள்ளத்திலே
கருவுருவெப்படியே நின்றகாரணமே. 26

காரணகார்யமிரண்டையுந் தாங்கிக்கடவுண்முன்னுட்
பூணுநான முகமாய்ப்ரவேசிப்பப்பொங்முலை
யாரணங்காப்பதெனவே யருவுருவாயநந்த
யாரணபமுஞ்ஞங்கச்சவேடமு நண்ணினதே. 27

கண்ணினவாறுமுக்கமாய் முருகன்யதுளத்தி
 லெண்ணியகாரியபெல்லாந் தரும்பொருளெல்லையிலவாக
 கண்ணினனொறெழுத்தான மெய்ஞ்ஞானக்கருப்புயர்ந்த
 மண்ணினும்விண்ணு மியாவமொன்றான் நம்மாமமே. 28

மாமயமாமுருகோனொறெழுத்துமட்டற்றவரி
 வோமயமாவ்வுமுள்வுமதாய்ச் சுழித்தோங்குமுச்சிப்
 பூமயமாய்ச்சிவமாய்ப் பரையாய்ப்பற்றிப்பொதி
 ராமயமாவெங்குந் தானுயிருந்தாகசியமே. 29

சகசெயமாமுருகோனொறெழுத்தையுநம்பினர்க்குச்
 சகசெயமன்றியவ செயமில்லைத்தொழிற்பெற்றுண்
 முச்செயுந்தம்பநமோகநம் பேதந்முன்னளிப்போ
 டகசெயமுச்சமுஞ் சங்காரமெட்டிற்குமாறியதே. 30

ஆதிபரைகங்கைதெய்வாளை வள்ளியான்முருகன்
 சோதிமுதமைந்து மாறுமுதமுச்சுர்க்குத் தீர்வேற்
 கோதிவிடபமயில் கொன்றைமாலையுளிர்கடப்ப
 மோதியவஞ்செழுத்தா நெழுத்தாஞ்சுடருற்பனமே. 31

சுடர்சங்குசுக்காரம் வேற்குன்மழயிற்குரிசைகுளி
 ரடர் தண்டெண்ணெருடாரம் விட்டேற்றரிவாள் கரக
 மிடர்துஞ்சுபாசமெரிபாரை மூலேடிராறுகையும்
 படரும்படிப்பொங்கி யாறெழுத்தங்கிபறந்ததுவே. 32

பார்த்தந்தண்செய்கை பல்லாயிரமும்டுருவி
 நிர்த்தந்தாஞ்சிரம்பாதலம் பாதின் றோர்முதமாய்த்
 தூந்தன் நியாதையுஞ் சூர்க்களுமெற்றித்தொம்மெண்ணடித்
 தாஞ்சுந்தரஞ்சங்கராஞ் சம்புவாய்நின்றதாறெழுத்தே. 33

எழுத்தாறுமொன்று பட்டேடுக்கருத்தளெழுந்ததொனி
 வழுத்தாதமுலமுருகன் பொற்றாடனைவைத்துளத்தே
 பழுத்தோனையன்போடிவரும் பஞ்ஜம்பாமுனக்கென்
 நெழுத்தாதசத்தப் பிறவிக்கடல்விட்டாலறிதே. 34

பிறவிக்கடற்குடற் சக்கரமாவியெருஞ்சுரக்கி
 ல்நவீத்தபத்தொன்பதாறு மச்சாணிபயன்னைகயினு
 னிறகித்தமச்சுமுன்றுனங் சுரமுன்னஞ்செழுத்துந்
 துறவித்தவொட்டன்குனொறெழுத்தின்சுயகர்த்தனே. 35

சத்தன்பாங்கிரி ஸ்ரீலேயோகங்காண்பலகூன்
மத்தன்மென்சோலைமையாவி நன்ருடியாறுமென்பர்
வித்வதன்பதாயென்னுளாதாமாறும் வெவ்வேறுருவா
மீத்தன்சருவகுருவாஞ் சடாக்ரப்பேரொளிக்கே.

36

குருவானவையன்சடாக்காத் தாக்மங்குறிமுன்னே
யருவானவெட்டவெழுபாருடையுணர்வுற்றனிடம்
பெருவானவிஷத்தெனிவா யளவற்றபேரொளிபா
யருவானதித முருவாம்படிக்கனிவுற்றதுவே.

37

உற்றதமெவ்விட மிவ்வின்னமின்னதென்றோதநீப
பற்றதபற்றற்றதும்மனப் பாவகமானதெங்கே
பெற்றதெய்வந்தாமோ மூச்சுவிட்டதுபின்பசைவாய்ச்
சொற்றதுசெய்தறிடத் துண்டுளந்தேக்கித்துணுகென்றதே.

38

துணுக்கென்றுபமுன்சரணஞ்சாவெணனத்தோற்றியொரு
கணுக்கிண்டிலையுடன்பூத்தது காய்த்துக்கனிவடிவாய்த்
திணுக்கென்றுள்ளுடெழுஞ் செக்கரும்பைச்சையுந்திங்களுமா
யணுக்கண்டதுண்டிலையென்றே நிசபரமானதுவே.

39

பரமானதாதிசிவமாதி சத்தியுற்பத்திமுத்தி
புரமானபார்வையுறுவிந்து நாதத்துதிமௌனந்
திரமானசற்குருதேசிக நாமந்திடாரித்தந்
தரமாமகாரமுகாரமோங்காரித்துச் சத்தித்ததே.

40

சத்தித்தவளவன்னுனயவன்வடன்வடிவாய்
முத்தித்தபிச்சைமுழு முதலாய்ச்சண்முசுவடிவா
யத்தித்தமசமடந்தொருலாறுக் குமாறெழுத்தாய்ச்
சித்தித்தென்னுவிவினையாடலண்டத்திசெய்கையதே.

41

அண்டத்திலுள்ளது பிண்டத்தினுமுண்டல்வாறெழுத்தும்
பண்டித்ததற்கதகோடி மகாசித்திபண் னுதற்சாய்த்
துண்டத்துடலுபிராயபரை செய்தருத்திரத்தாற்
கண்டித்தநமசிவாயாவென வருக்காட்டியதே.

42

உருவானமூலமதுவட்ட நாலிதமுள்ளின்முக்கோ
டருவாம்பிரணவச்சத்தி யுட்சவவுஞ்சருவமயக்
குருவாமதோமுகமவ் வேதியாநங்குளிந்தவிக்க
மருவாமவைதிதானே கணபதியானதுவே.

43

மூலமன்னுறிதழ்நாத்கோணம் பென்னிமஞ்சுருண
பின்பின்மூலமன்னுள்ளி வெவ்வாகுமிவையுவந்த
பாணமபிர்தமுஞ்சுத்திதேவி சொற்பார்வதியா
பாணுயர்மந்திரவலவாகு நான்முகன்சக்கரமே

சச

காமாயவையப்புகோணம் வெண்பத்திரம்காண்குணம்நாத்
தாமாயநுளவுவப்பலங்கார முட்டந்தையதாய்
வாமாயதேவிதிருமுகம் வாமமாமந்திரமே
காமாயதோநம காமயணுவரிசெய்கையதே.

சதி

அரிவன்னிசெம்மைமுக்கோணமு மூன்றிதழாநிரண்டாந்
தரியுண்மைநவ்வுஞ்சிவசத்தி பார்வதிதானுளதாம்
பரியுண்ணுநோநமகோரமுக மன்பர்பாவமறத்
தெரியுண்மைமந்திரஞ் சிகாரமுநுத்திரன்சேவடியே.

சசி

அடியானவாயுகறப்பது கோண்பதினூறிதழ்மேற்
நிடியானிரண்டுணம் பொருட்பேர்வவ்வுடேகலிங்கம்
பிடியானசாம்பமு சத்திமுகந்தற்புருடமுருட்
நிடியானமந்திரமே வாமயேசுரன்தோ றங்களே.

சஎ

தோற்றியமானது தூரிவட்டந்தொடுமிதழ்நான்
டேற்றியவோர்ருணமவ்வாம் பாம்பற்றியேபிரியுஞ்
சுற்றியபங்கன் மனோன்மணிதேவியீசானமுகம்
போற்றியவவ்விரியுஞ் சதாசிவபூரணமே.

சஅ

பூரணமாகியவான்காலையப்பு பூமியிவை
சாரணமூலமுந்தானுகியோரிதழ்த்தாமரைமேற்
காரணவவ்வுமென்னுள்ளஞ் சுடற்பிறைகாட்சியுமா
யாரணயோகிபராசத்திதேவி நின்னங்கமதே.

சக

ஏரிமிதழ்ப்பத்தொற்றினுநின்மவெழுந்துறப்பாங்
காயமுட்சக்கரமாறெழுத் தாகுரிமார்காத்ரமுயிர்
பாயும்பிரணவமேபரைதோற்றம்பலசித்திற்கொண்
டாயுமுடற்பொருளாகியும் வேட்சுழியானந்தமே.

நய

கலியாதொருவர்க்குத் தேசயாதிகன்பர்க்குத்தோயும்வெட்ட
வெளியானேயில்லைமெஞ்ஞானவதிதம் விளங்கியசொற்
மலியாறெழுத்துள்ள வாதாரமாறெடுத்தற்பரைவிட்
டனியாகிடத்திற்குரு முருகோனின்மத்திசயமே.

நிக

அதிசயமாதெழுத்தாதுஞ் சிவமும்றுமுமாய்த்
ததிசெயுமார்பறைநெற்றிக் கண்ணெனக்காட்சியுமாய்
விதிசெயுமாயில்வேற் சத்தியாவங்கைவேற்படையாற்
றுதிசெயும்பர்முன்னோங் காவட்டத்துக்கிடான்றியதே. ௫௨

ஒங்கரவட்டத்துளா நாரமாறுமீட்டோங்கியரி
நீங்கரவட்டத்துளேவித்து நாதமிணைச்சுடர்மேற்
பாங்கரமபரசிவமாகியொன்கய்ப்பாவெளிரின்
ருங்கரத்தாண்டியாதெழுத்தாறுமுத்தம்மையே. ௫௩

றுறுமுத்தம்மையேலாயினெழுத்தாறுமுரு
வேறுமுத்திற்கிலக்கோர் முகமில்லெவ்வீனையைச்
சிறுமுத்திக்குமராயின்பர் சிந்துத்துரினைப்
பேறுமளித்தவட்குள் ளெழுத்தாந்திரற்பெண்கொடியே ௫௪

பெண்கொடிமேல்பரமாயி சிவாயிபிரணவத்தி
நண்கொடியே முருகாயிசிவாயிநலமுடையப்
பண்கொடியேயென் னுளமேபிரவும்பகலும்விடா
தண்கொடியாதிடாக்கரி யீஸ்வரியம்பிகையே ௫௫

அம்பிகையைம்பத்தோ ரக்கரியுச்சரியன்பரதமை
தம்பிகைவெவ்வீனைச் சங்கரிசூலிசாமசாந்
தம்பிகையைந்துடையான் தொழில்வாசிக்கச்சகந்தனெனக்
கும்பிகையம்பரவல்லி சடாக்கரிசூண்டலியே. ௫௬

சூண்டலிபாதினக்குமிபார்வதிகோமனைப்பூ
மண்டலிசாம்பவிதேவி மனோன்மணிவாகினிப்ர
சண்டலிசாரியகாரியுகாரியுகாரி சடாக்கரிமா
விண்டலியாண்பெண்ணிரண்டுருவாய்நின்ற மின்னொளியே. ௫௭

மின்னொளியாயண்டபிண்ட சராசரம்விண்ணுமண் ணுந்
தன்னொளியானசடாக் கரிசாம்பசதாசிவமென்
றுன்னொளியீஸ்வரன்னுத்திரன் மாலயனோதரிதா
மன்னொளியைவர்க்கு மாதவுந்தையலுமானவனே. ௫௮

மாதாபிதாசூருதெய்வம் பெறுதவமற்றுமுள்ள
தாதாவலியிட்டதாமிய மோதுஞ்சடாக்கரமென்
ருதாமென்றனுடற் பொருளாயிருப்பலனின்
பாதாரவிந்தமுத்தந்தென்னைக்காக்கும் பராசுத்தியே. ௫௯

பராசுத்தியுத்தமி பாசாங்குசத்திபரஞ்சடர்மா
கிராசத்திரீரணி பூரணிகாரணிரின்மலியாம்
வராசத்தியாதி வடுகாயிட்டவயிரவந்
தரசத்திருந்ரி சடாக்கரிநிட்களத்தாண்டவியே.

கவி

தாண்டவிகோரிமகிடாசுரன்சிரந்தட்டழியத்
திண்டவிபாசுபராக்கரமஞ்ஞினிவீராவம்
பூண்டவிராகிராகிபொன்னம்மையென்புன்மையறுத
தாண்டவிபஞ்சசபைவல்லியாமெழுத்தாரத்தியே.

கக

ஆந்தியம்பையரேபுவனையிகாரசத்தி
தாரத்தகால்லாடவாக்கினிசுவசம்புபா
மாந்திபேதநமாமயருபிரிவாதிகமழ்
தேந்திபூங்குழல்வாலைபுவுன்திரிபுரையே.

கக

திரிபுரையாமெழுத்தாங்காரிநங்கலிசிந்தவறுத்
தெரிபுரையம்பிகைவம்பரைவேற்கொண்டெயிந்துலிரைப்
பரிபுரையென்னுயமேகோயிலன்பற்றுட்பாயலுமாய்
மரிபுரையென்னகரின்னகமாக்கொண்டமாலங்கியே.

கக

மாதங்கியன்பாப்பிறவிக்கடனைவடவனலாய்க்
கோதங்கிமுன்னையையுங்குற்றையும்சோதியுள்ளத்
தேதங்கினின்றவியாடும்பென்பிள்ளையென்செலிக்கே
போதங்கிலியையும்பவ்வுமொன்றாகியபூரணமே.

கக

பூரணம்வைபெனப்போக்கும்பிறப்பையுணர்கிலியுந்
காரணரின்னருட்காட்டிஞ்சுவ்வெனக்கண்ணிகைரின்
ஓரணதற்சொருபமவநாக்குவையாமெழுத்தி
ஓரணதான்முனைம்முகமாய்ரின்மநாயகியே.

கக

நாயகிரின்னன்பாபாதத்தையற்சிக்கும்நற்கடம்புத்
தோயகிலாரமுஞ்சாந்தமுங்கொன்றைத்தொடையலுரின்
பேகிலாண்டமென்றேத்தியலாதிருமுடிக்கே
பாயகிலாண்டமுத்தேக்குரின்னொழுத்தக்கரியே.

கக

ஹரிஓம்மோத்துசிந்தம்மகாம்முதலவ்வவ்வுந்
தெரிவானமந்திரமீராரெழுத்துநிச்சித்திப்பல
பரிவாகியவண்டபிண்டசராசரம்வேதமெவயும்
வரியான்துங்கண்டதவ்வுஞ்சிவாயவசியென்பதே.

கக

அவ்வுஞ்சிவாயவசியென்னுமந்திரமஞ்சுடன்முன்
 றெவ்வுஞ்சுடாக்ரமும்மண்டலத்தினுமொட்டவுடன்
 சௌவுஞ்சிவசத்தியச்சத்தியாவிபைக்காக்குமவ்வுஞ்
 சவ்வுஞ்சிவசியவென்பாரிருவினைகாணுமே.

௭௮

அறுமாய்பசுவெண்ணையென்குருவந்தானடைந்தோர்
 மறுகாதர்க்கப்பஞ்சிகநசித்தோர்கள்வதைபலவுஞ்
 செதுமாய்பகுதிசுவத்துவத்தியைந்தின்னுரினீப்
 பெறுமாதவற்கெழுத்தாறுங்குடிபெருநெருப்பே.

௭௯

சிறுப்புநெருப்புபிரணவப்பெண்ணுந்தெனஞ்சுவஞ்சார்ச்
 சிறுப்புநெருப்புக்கபாடின்னடர்க்கிரவிவண்ணெய்க்
 கருப்புநெருப்புறைகாணாமெய்க்கண்டகனிகயிலைப்
 பொறுப்புநெருப்புயிருப்புஞானப்பொறிக்கொழுந்தே.

௮௦

கொழுந்தேமரகதக்குன்றையிரந்தக்கொடிமுடிபூத்
 தெழுந்தேப்ரகாசிப்பைவீரேழுலகெண்டிசைபுவனந்
 தொழுந்தேவருந்தொழில்வேதம்பலவேழுதோற்றத்தெம்மை
 யழுந்தாமுன்பெற்றெடுத்தாலதிலாரெழுத்தக்கரியே.

௮௧

ஹரிஹராவவ்வுஞ்சிவாயங்கியங்கிசுமான்
 திரிஹையுங்கியுஞ்சவ்வுஞ்சவ்வுங்கியுமைபு
 மரிஹஞ்சொருபவருட்செயமீயறியஞ்சிறியும்
 திரிஹங்கியுஞ்சாஹணவாய்சிவகுருவே.

௮௨

குருவாந்திரிபுரபவநமவாயிசுமரிமகா
 திருவாந்திகழொளிபவ்வவ்வுமானசிவக்கடலே
 மருவாம்பரிபுரபவசிவமானந்தவாரிபெருங்
 கருவாஞ்செயலொளிபவநமவாயிகயற்கண்ணியே.

௮௩

கண்ணீரெனுஞ்சாஹபவதேவிகமலநரி
 கண்ணூர்புரமெரித்தேதான்முலரைப்பெற்றாயகியே
 பெண்ணீரவர்க்குமம்மரமென்றுந்நபெருஞ்கடரே
 யண்ணீரெழுத்திற்குந்தாயாகிவந்தவரும்பொருளே.

௮௪

அய்யுஇசுஉணவெனவெனுமைற்கெழுத்து
 இசுஒஒஒளநமநாராயனுவென்றெட்டெழுத்தி
 உணவெனவெனவென்பதாமைப்பந்தோரெழுத்தி
 எவஒஒஒளவுமவெனாகுமதாயின்நதமயிகையே.

௮௫

அவ்வுழுவ்வுமவ்வொடுநீங்கொடையுங்கியுஞ்
சுவம்புரைசிவமங்குகொங்கென்றசத்தம்மிரண்டு
மெளவுஞ்சரவன்வவென்றனாத்தொருவனரு
மெவ்வுமரிவுக்ஹிரண்டையுந்தாங்கிரின்றேரெழுத்தே.

௭௪

அரிக்குமுதற்பொருளெப்பொருளும்மண்டபிண்டமுமங்
குரிக்குஞ்சடாக்கரத்தோசையைபூபற்றுங்குணமறிந்துச்
சுரிக்குந்தொழும்பாக்குளாகாரமாறுந்தங்குமிருண்
மரிக்கும்பரவெளியாகுளின்பதம்வழிப்படுமே.

௭௭

வழிப்படுமவாசலில்வாசியுள்வாசலிற்வாங்கியப்பாற்
சுழிப்படுமாறெழுத்தங்கியைக்கோர்ந்துச்சுழித்தவல்லா
ரழிப்படுந்தன்றலை மலயன்கையெழுத்தஞ்செழுத்துங்
கழிப்படும்பின்பிமனோலளதில்லைகனவினுமே.

௭௮

கநமானமாயமிக்காயமிட்டாவிக்கடக்குமுன்னே
மநமானபாலியைத்தன்வசமாக்கிவசியெனுமுற்
பநமானயேணியிலாறெழுத்தெத்திரின்பாததரி
சனமானயோசியழியாரெக்காலமுஞ்சத்தியமே.

௭௯

சத்தியமூலத்திரவியையின்றிச்சரலிலேமற்
பத்தியதீயிற்சகத்திரத்தெல்லையும்பாழ்படுத்தி
முத்தியசந்தரகலையுடுருவிமுடிவன்னே
யத்தியசீவன்சிவமாகக்காட்டுநின்றொறெழுத்தே

௮௦

ஆறெழுத்தானரின்னணந்தமைம்பத்தோரக்கரத்திற்
கிறெழுத்தோறெழுத்தைந்தெழுத்தீரெழுத்தேத்திவல
மாறெழுத்தங்கிவடிவாம்கடாசலவாசல்புகுந்
துவெழுத்துண்ணமிர்தஞ்சிவயோகிக்கிதுட்டனமே.

௮௧

உற்பனமாகியவோங்காரவட்டத்தையுடுருவி
யற்பனமாக்கையினுள்ளேசிவாவெனுமக்கரத்தைச்
சற்பனபாடைக்குந்தாயாரெழுத்திட்டாகியன்பா
றிற்பனயோகிதபசுழியாதிதுரிச்சயமே

௮௨

க்சிரிலாக்கொழுந்தாறெழுத்தங்கியைசின்மலமா
யுச்சிமுலமுநோக்கிரண்டாமெத்தோரெழுத்தா
றச்சினைநாட்டிசிவாக்கினிமுட்டிநெஞ்சண்டபிண்டம்
வச்சிரயோகியவனேவயிரபஹசித்தனை.

௮௩

சிந்தனுஞ்சீவனும்கேதமும்வாசியுஞ்சேவைசெய்யும்
பத்தனும்பாசமுமாறெழுத்தேத்திப்பதனமநாய்
கத்தனுங்கப்பலுங்காற்றுங்கடலுங்கயிறுங்கள்
வெத்தனும்பாதையும்பார்த்தோடுவார்கரையேறுவரே.

அச

ஏறுமதுகண்டுசெவிமுக்குநாக்குநெஞ்சம்மிரண்டு
கூறுசெய்தந்தரங்கத்தேமதுகுருவெனவே
தேறுவதாதியுமந்தமுந்தாங்குச்சிவநடுவா
யாறுதலம்வரையாரையும்பார்ப்பதிவ்வாறெழுத்தே.

அதி

ஆறெழுத்தோறெழுத்தாற்பைறவாசியையச்சமன்றி
யாரெழுந்தோரெழுத்தாற்கடிவாளமிட்டந்தாங்கத்
தாரெழுத்தோரெழுத்தாற்கல்லணையவைத்தங்கடி
யாரெழுத்தீரெழுத்தோரெழுத்தேத்திடவாரந்தமே.

அசு

அந்தத்திற்பின்கலையாதியிலேயிடைவாக்கிவர
விந்தத்திற்பாய்ந்துசுழிமுனைபோய்பெருவெள்ளத்துள்ளாய்ப்
பந்தத்தனற்கதிர்பான்மதிநாதப்பரப்புமுப்பா
ழிந்தக்கண்காட்சிக்கிப்பாலென்னையாண்டவிறையிருப்பே.

அஎ

இறையிருக்கும்துடமெய்தினுங்கந்தனிடம்புகுந்தான்
மறையிருக்குங்கலைக்கொப்பறமட்டிமருவலன்றிச்
சிறையிருக்கும்படியித்தலங்கொஞ்சஞ்சினுக்கைவிட்டோர்
துறையிருக்கத்துறைசென்றாடக்கண்ணித்தொடக்கறுமே.

அஅ

தொடக்கறுமின்முந்துன்பமுங்காட்டிச்சுமந்தலையும்
விடக்கருமெய்பொய்விருப்பும்வெருப்பெனும்வெட்டவெளி
நடக்கிறபாறாதநடக்கரியாமனடக்குமிந்தச்
சுடக்கறுப்பார்மனமற்றதெல்லாங்கெடுசாத்திரமே.

அசு

சாத்திரம்கேதஞ்சமயம்வண்ணாத்திதண்ணீரில்விட்ட
முத்திரம்போம்படிபோமநனையந்தமுத்திரமோர்
பாத்திரங்கொள்ளப்பலனுண்டதினொருபாழுமில்லை
கோத்திரமுங்குலமுங்குடிபோய்நினைக்கமுடினர்க்கே.

கூடு

கூடினகாருகைக்கொண்டவனொருகுருக்களெவன்
பாடினமந்திரமாறுமின்னுக்கும்பொய்ப்பாரிருணி
வீடினபோதுமெஞ்ஞானவதிதனிலாசவெளி
எடினதும்மங்குரின்முதுநீவள்ளிராயகமே.

கூக

நாயகரீயெனநானே துநானென்னைம்பலுன்னீத்
தாயகமென்னுந்தரமேதிரிசொல்லுந்தானிறந்தும்
போயகமுப்புறமும்போன்றதாம்பரிபூரணத்தே
யாயகலாதிடமொன்றாகக்காட்சியறப்பெற்றதே.

கூஉ

பெற்றானும்பொய்ப்பித்தாணும்பொய்பெண்டின்பிள்ளையும்பொய்
உற்றானும்பொய்உலகத்தாரும்பொய்கம்முடற்பயிர்வொய்ச்
கற்றார்பித்தலும்பொய்சுகமாயாதிக்கடவுளர்பொய்
முற்றமுலைவள்ளிபங்கனெங்கோன்மெய்யன்முன்னிற்கவே.

கூங

முன்னிற்பதாரவன்முன்னிற்பதாருமுருகவை
னென்னிற்கும்வெம்பகலோவிருளோதெய்வம்வேறுளவோ
தன்னிற்குத்தன்னிமுறன்னிடமானவத்தன்மையைப்போ.
முன்னிற்குமுன்னிழாநானுண்ணிடத்திலொடுக்கங்களை.

கூச

ஒடுக்கமுந்தோற்றமுமுன்னையல்லகில்லையுண்ணையுன்றற
படுக்கவிரட்சிக்கவும்பாரிருவிளைப்பந்தமது
மிடுக்காமுமின்பமுமில்லாதிடத்திலிவரு : ம்
றடுக்கவுமுன்மனைச்சென்றநிதிர்த்தம்வந்தாடினதே.

கூரு

ஆனபம்பரமோகவயிரோவெறிந்தானிடமோ
சாடினதாபாமோவசைமோனதென்றன்னுயிருங்
கடினதம்மையப்பனுமுன்றன்படுகுழிவீழ்ந்
கோடினதெவ்விடமவ்விடரீயென்றுணருவதே.

கூக

உணராதபோதமுறையாதுடற்பொருளாவிவொன்றைப்
பிணராதபோகப்பிறையற்றேசாதிப்புலன்குழைய
மணராதவாசுகிழாதவானந்தவள்ளிடங்கள்
கணமாகிலென்னைப்பிரியாச்சிவநின்றன்கண்வடிவே.

கூஎ

வடிவம்பொருளருண்முக்குணம்வாக்குமணமுமடி
முடிவுமில்லாதமுடிவினைச்சூட்டிமுருகனென்றே
படிநத்தனிற்கண்டகாட்சிப்பிரவஞ்சப்பார்வையற்றால்
விடியும்பொழுதிலிரண்டுமொன்றேதெய்வம்வேறில்லையே.

கூஅ

இல்லையுண்டென்பதிரண்டுஞ்சொல்லாதவிடமதுன்னுக்
கல்லையுஞ்செம்பையுமண்ணையுங்கூட்டிக்களிவுறுத்
தெல்லையிற்போனவுயிருடன்கடியுதவிசெய்யா
தல்லையிற்சுத்தத்தவராகவுன்புற்றற்றுவதே.

கூஈ

அரத்தலுமக்களிப்பும்மின்னதென்னவோராகமத்தாற்
பரத்திலும்பேசப்பட்டாமையுமெங்கும்பராபரமாம்
நிரத்தலுமொன்றுநிரவாதமையுரினப்பும்றப்
பிரத்தலுமெய்தலுமில்லாததோற்றீயெவ்வண்ணமே

நா

எவ்வண்ணமெவ்வருமெவ்வயிரெவ்வயமென்றறியாச்
செவ்வண்ணவூபன்களுவரையற்றின்சேவடிபாய்ச்
சவ்வண்ணமென்றசன்சங்கரினோரத்தைத்தான்கவர்ந்த
தவ்வண்ணமாதிமறைபேசவையமரிந்ததுவே.

நாக

வையஞ்சலமங்கிகரல்வரன்பலவயிர்வான்முடியோ
டெய்யும்பரமுதற்சாற்வதெல்லாமெம்பிரான்முருகா
தெய்பனநின்றின்றுட்சிலம்போசைத்திருவினையாட்
டையரின்னங்கமதென்னக்கமாயின்றவானந்தமே.

ஆறெழுத்தந்தாதி.

முற்றிற்று.

926 (P31, A21)
64

